

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/70/2016
Identifikačné číslo spisu:	5114010107
Dátum vydania rozhodnutia:	23.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5114010107.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci obvineného L. F. pre prečin sprenevery formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. k § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 36T/16/2014, na neverejnom zasadnutí dňa 23. januára 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. novembra 2015, sp. zn. 1To/118/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. F. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 3. júla 2015, č. k. 36T/16/2014-464 bol L. F. (ďalej len „obvinený“) uznaný vinným zo spáchania prečinu sprenevery v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. k § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako zamestnanec spoločnosti J., s. r. o., V. XXX/XXX, K., IČO: XX XXX XXX, v postavení obchodného zástupcu, po vzájomnej dohode s P. T. (za tento skutok už bol právoplatne odsúdený) konateľom tejto spoločnosti, prevzali na základe ústnej dohody o komisionálnom predaji od spoločnosti Y., s. r. o., E. X/XXXX, B. - V., I., IČO: XX XXX XXX, spolu 22 motocyklov a štvorkoliek v zmysle dodacích listov zo dňa 30. júna 2009, 1. septembra 2009, 16. apríla 2010, 19. júna 2010 a 30. augusta 2010, ktoré si ponechali a nevrátili spol. Y., s. r. o. a rovnako tak z ich strany nedošlo k úhrade faktúr za prevzaté motocykle a štvorkolky vystavených spo. Y., s. r. o., dňa 14. septembra 2010, faktúra č. XXXXXXXXX v sume 288.300,- Kč a faktúra č. XXXXXXXXX v sume 77.086,- Kč, čím takýmto konaním spôsobili spol. Y., s. r. o., B. - V., I., IČO: XX XXX XXX, škodu v zmysle odborného vyjadrenia č. 116/2013 vo výške 14.853,- €.

Podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. ho súd odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obvinenému výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Y., s. r. o., B. - V., I., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 365.386,- Kč s tým, že povinnosť obvineného zaniká v rozsahu plnenia P. T., nar. XX. februára XXXX v K., trvale bytom V., ktorý bol na náhradu škody poškodenému zaviazaný trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 31. januára 2014, č. k. 36T/16/2014-357, právoplatným dňa 12. marca 2014.

O odvolaní obvineného, podanom proti rozsudku Okresného súdu Žilina, Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2015 rozhodol uznesením, č. k. 1To/118/2015-508, a to tak, že zamietol odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por., nakoľko nebolo dôvodné.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. novembra 2015, sp. zn. 1To/118/2015, podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, doručené Okresnému súdu Žilina dňa 11. augusta 2016.

Ako právny dôvod dovolania označil obvinený dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený uviedol, že v konaní pred súdom prvého stupňa bolo jednoznačne preukázané, že obvinený bol zamestnancom spoločnosti J. s. r. o., ktorá jediná bola vo vzťahu k poškodenej spoločnosti Y., s. r. o. zmluvným partnerom na základe medzi nimi vzájomne uzavretej komisionárskej zmluvy. Konateľ spoločnosti J. s. r. o. T. jednoznačne potvrdil, že spoločnosť J. s. r. o. potom ako tovar do komisionálneho predaja od poškodenej spoločnosti Y., s. r. o. prevzala, tento rozpredala a prostriedky utržené z predaja minul on sám.

V právnej veci, tak prvostupňový ako i odvolací súd, uznali obvineného vinným zo spáchania trestného činu sprenevery, k čomu obvinený uvádza, že sa uvedeného skutku nemohol dopustiť s prihliadnutím na § 130 ods. 4 Tr. zák., z ktorého je evidentné, že nato, aby sa naplnila skutková podstata trestného činu sprenevery, je nevyhnutné, aby páchatel disponoval úmyslom nakladať s vecou ako s vlastnou. Potom je ešte evidentnejšie, že v trestných konaniach bolo jednoznačne zistené, že obvinený nikdy nemal úmysel nakladať so štvorkolkami a motorkami ako s vlastnými, tento úmysel nebol obvinenému nikdy preukázaný a ani nikdy preukázaný byť nemohol.

Obvinený tvrdil, že vlastnú zodpovednosť za protiprávne konanie potvrdil sám konateľ spoločnosti J. s. r. o. a to P. T., ktorý tak ako to potvrdzuje aj štatutárny orgán poškodeného po rozhovore s matkou konateľa, že tento finančné prostriedky utržené za zverený tovar do komisionálneho predaja minul pre vlastné potreby a sám mal záujem vykonať kroky, čo aj speňažením vlastného majetku k tomu, aby tento škodlivý následok vo vzťahu k poškodenej spoločnosti odstránil. Z toho obvinenému vyplýva, že nikdy nemal vo faktickej moci vec (tovar alebo peniaze) tak, aby bolo možné preukázať, že tieto by sa jeho zavinením ku konkrétnemu adresátovi neboli dostali.

Obvinený uviedol, že opomenutím ust. § 130 ods. 4 Tr. zák. sa súdy dopustili mimoriadne závažného pochybenia hodného okamžitého zrušenia oboch rozhodnutí, keď napriek neexistencii vôle obvineného konať proti právu, ktorý vyžaduje skutková podstata trestného činu sprenevery, ho uznali za vinného z jej spáchania.

V závere svojho dovolania obvinený uviedol, že v celom trestnom konaní mu nebol dokázaný úmysel prisvojiť si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, nehovoriac o tom, že mu nebol preukázaný ani úmysel nakladať s vecou ako vlastnou a spôsobiť tak na cudzom majetku škodu malú. Poukázal na porušenie zásady nullum crimen sine lege a Ústavy Slovenskej republiky.

Vzhľadom na vyššie uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ním podanému dovolaniu vyhovel a zrušil okrem odvolacieho rozhodnutia aj rozsudok Okresného súdu Žilina z 3. júla 2015, sp. zn. 36T/16/2014 a aby v zmysle § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Žilina vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina vo svojom vyjadrení sa k dovolaniu obvineného uviedol, že rozhodnutia prvostupňového i odvolacieho súdu považuje za zákonné a dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhájcu navrhuje odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por..

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhájcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných nedostatkov, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§§ 322 ods. 3, 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom, ako ho ustálili prvostupňový a druhostupňový súd. V danej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu. Súd prvého stupňa po vyhodnotení všetkých dôkazov svedčiacich v prospech, ako aj v neprospech obvineného dospel k záveru, že obvinený sa skutku spoločne s P. T. dopustil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti odcudzujúceho rozsudku, čo bolo potvrdené aj odvolacím súdom.

Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinený skutočnosťami uvedenými v dovolaní nenaplnil ním uvedený dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.